

Negrul francofon

Felix Rian Constantinescu

Negrul francofon

Când eram copil au venit la mine în oraș niște francezi
Albi și negri și îmi amintesc cum m-am uitat la unul
Mai mare decât mine cu ochi de stăpân al pământului
Când de fapt îmi priveam tatăl trist și neînțeles

Nu aveam nimic contra lui a fost un instinct roman
L-am întrebat Ești drept? Fără să știu ce fac fără
Să vorbesc el doar a privit nimicul care eram cu teamă trist iubind
Ultimul vers vă las să-l completați voi popor latin.